

50ct.

vierde jaargang nr 9, 25 oktober 1969

VIETNAM BULLETIN

March on
Washington
November 15.
End the War.
Get Out Now!

November 13-15

March Against Death: A Vietnam Memorial.

Delegations from every state representing American war dead and Vietnam villages destroyed, walking in a 36 hour single file procession from Arlington National Cemetery to the Capitol.

November 15

Assemble: 9:00am, Mall area

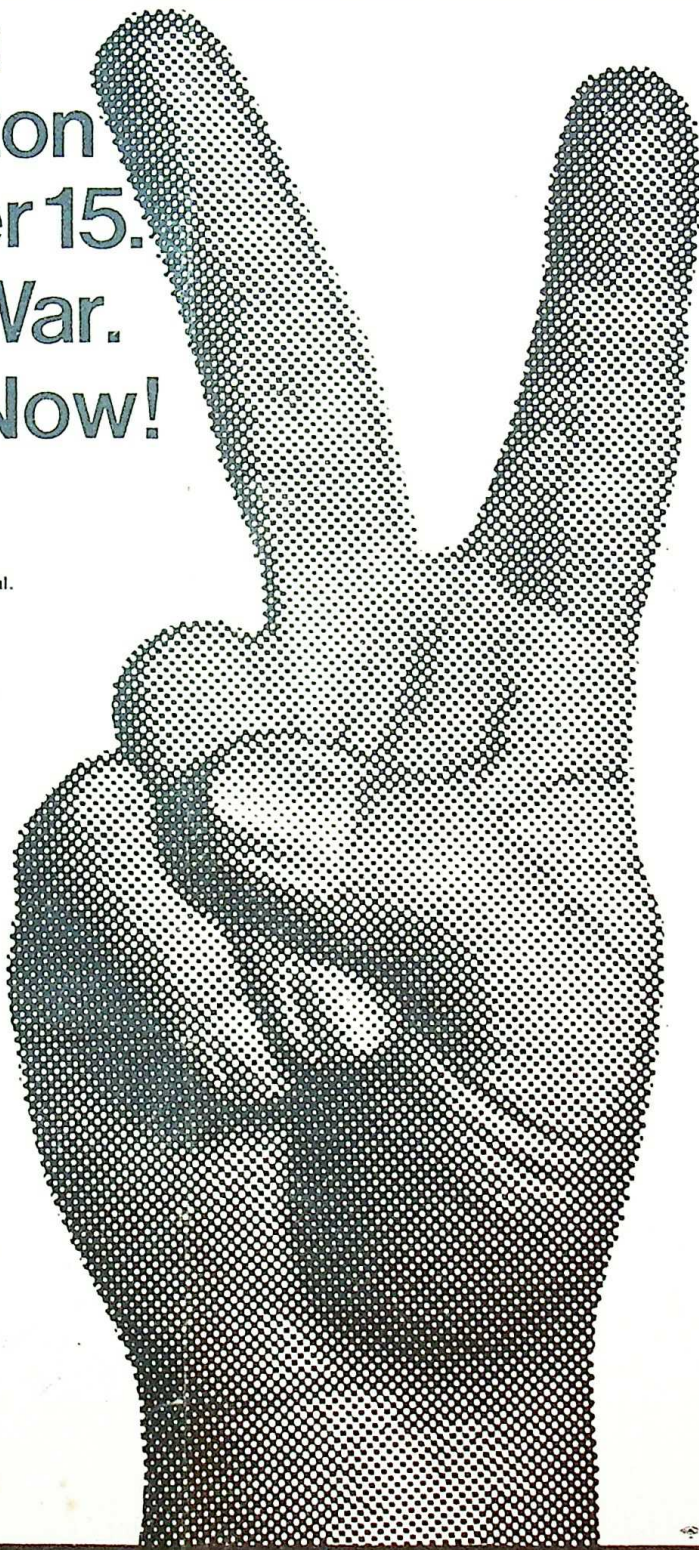
just west of 3rd Street NW

March: begins at 11:00am

Rally and Concert: Continuous Rally and Folk Rock Concert 1-5pm, The Ellipse

November 16

continuing actions sponsored by constituency groups.

For Information Contact
New Mobilization Committee to End the War in Vietnam,
1629 Vermont Ave., NW, Suite 900, Wash., D.C. 20005
Phone (202) 737-6000

Verschijnt om de 14 dagen

Redactie: Jan Boonstra Benno Groeneveld
M. van Dullemen Tineke Nijenhuis
W. de Graaff Queenie Stevens

Redakte/administratieadres: Vietnam Bulletin, p/a ASVA
Weesperstraat 51, Amsterdam
Gironummer 1281198, tnv Vietnam Bulletin. Abonnement
f 5,- per half jaar, met stilziggende verlenging. Buitenland
f 7,- per half jaar. Losse nummers f 0,50 (België 7 fr.)

AMERIKAANSE OPPOSITIE IN HET OFFENSIEF

"Onze pogingen om een einde aan de oorlog in Vietnam te maken, hebben een kritieke fase bereikt - de oorlog moet beëindigd worden, of hij zal nieuwe hoogten van schrik en moord bereiken."

Zo begint de oproep van het Amerikaanse New Mobilization Committee. De 'New Mohe' werd op 4 juli van dit jaar op een conferentie van Vietnam-organisaties in Cleveland opgericht. Het is de breedste coalitie van anti-oorlogskrachten, die er ooit in Amerika geweest is. Geen enkele organisatie wordt er van uitgesloten, mits ze de leuzen van het comité onderschrijft. Deze leuzen beperken zich niet tot Vietnam, maar trekken conclusies voor de Amerikaanse samenleving uit de ervaringen van Vietnam:

- onmiddellijke, volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle Amerikaanse troepen uit Vietnam;
- zelfbeschikkingssrecht voor Vietnam en Zwart Amerika;
- stop de ABM (anti-raket-raket) en alle vormen van militarisme;
- maak een einde aan racisme en armoede;
- vrijheid van spreken voor soldaten;
- zelfbestuur voor Washington (de stad wordt niet bestuurd door een eigen gekozen gemeenteraad);
- stop de onderdrukking, laat alle politieke gevangenen vrij.
De oproep gaat verder:

"Deze overtuiging eist het begin van een militair vredesoffensief deze herfst door de gehele anti-oorlogsbeweging in dit land. Om het werk van het oude National Mobilization Committee to End the War in Vietnam voort te zetten, werd een nieuwe anti-oorlogcoalitie gevormd, waarin een bredere sociale laag kon worden opgenomen: GI's, middelbare scholieren, arbeiders, geestelijken en dergelijken."

Dit alles werd gedaan met het duidelijke besef, dat de vredesbeweging nu een beweging van de meerderheid van de bevolking is geworden. In een Gallup opiniepeiling onlangs, verklaarde 60% van de Amerikaanse bevolking dat ze de Amerikaanse politiek inzake Vietnam zag als een pijnlijke vergissing. Het New Mobilization Committee heeft als eerste actie op 14 en 15 november massademonstraties in Washington en San Francisco. Het eerste deel van de demonstratie in Washington begint op 13 november 's avonds om twaalf uur. Dan begint bij de nationale begrafplaats Arlington een mars tegen de dood van ongeveer 44.000 mensen. Uit iedere staat komen minstens evenveel demonstranten als er soldaten uit die staat geseuveld zijn. De betogers zullen één lange rij achter elkaar vormen. Ieder draagt een bordje met de naam van een Amerikaans soldaat die in Vietnam geseuveld is, of van een Vietnamees dorp dat verwoest is. De mars gaat via het Witte Huis naar het Capitool, de zetel van het Congres. Iedere deelnemer roept, als hij langs het Witte Huis komt, de naam van de Amerikaanse soldaat of het Vietnamees dorp. Aan het einde van de tocht, dat zal in de ochtend van 15 november zijn, worden de naamkaarten verzameld in drie doodsisten. Op zaterdagmorgen begint het tweede deel van de de-

monstratie met een mars op het Witte Huis. Voor deze demonstratie worden een half miljoen mensen verwacht. Aan de kop van de stoet zullen de drie doodsisten met namen gedragen worden door een groep soldaten en vertegenwoordigers van de deelnemers aan de eerste mars. Tegelijk met de mars in Washington wordt in San Francisco een demonstratie gehouden waarvoor een kwart miljoen mensen worden verwacht.

Het idee om te demonstreren heeft in Amerika enorm aangeslagen. Zo zal een comité van studenten (Student Mobilization Committee) een staking organiseren op 14 november op vrijwel alle Amerikaanse universiteiten en middelbare scholen. Het idee heeft zelfs zo aangeslagen, dat het New Mobilization Committee geen verantwoording meer kan nemen voor alles wat er op die dag gebeurt. Huisvrouwen gaan die dag geen inkoop doen, maar pamfletten verspreiden bij warenhuizen. Senatoren en leden van het Huis van Afgevaardigden zullen proberen een marathonzitting van het Congres te houden, waardoor het Capitool als het ware een fakkel zal worden voor de mars, omdat de koepel van het gebouw verlicht is als het Congres in zitting is. Het is zelfs zo, dat politiek rechtse figuren (zoals de voorzitter van de Republikeinse Partij) hun steun betuigen aan de demonstratie. Dit houdt natuurlijk een gevaar in voor de afzwakking van de eisen van de demonstraties. De organisatoren zullen echter vast blijven houden aan hun eis tot 'de volledige, onmiddellijke en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle Amerikaanse troepen uit Vietnam'.

De 'mars tegen de dood' op 14 en 15 november valt in de tweede maand van het 'Vietnam Moratorium'. Een aparte groep, het Moratorium Committee, voornamelijk bestaande uit mensen die voor Eugene McCarthy en Robert Kennedy hebben gewerkt bij de presidentsverkiezingen vorig jaar, - is gekomen met het Moratorium-idee. Dit houdt in een 'bevroering' van het gewone dagelijkse werk (geen 'business-as-usual') om die dag aandacht te besteden aan Vietnam. In de eerste maand van het Moratorium is dat één dag geweest (15 oktober), in de tweede maand zullen dat twee dagen zijn (14 en 15 november), in de derde maand drie, en zo iedere maand één dag meer, totdat de oorlog beëindigd is. Dit idee heeft zelfs nog meer aangeslagen dan de oproep tot de november-demonstratie. Veel officiële instanties hebben goedgekeurd, dat hun personeel aan deze moratoria deelneemt. Zo hebben de gemeenteraden van Berkeley en Chicago (de stad van burgemeester Dailey, en de conventie van de democratische partij!) het moratorium ondersteund. De onderwijsinspectie in New York heeft 14 november vrij gegeven. De shows op Broadway zullen de dagen van het Vietnam Moratorium niet doorgaan. 15 Oktober heeft al een idee gegeven hoeveel mensen en instellingen inderdaad mee doen met Moratorium-acties. Het beste voorbeeld van de geveelens is dat zelfs het universiteitje in Zuid-Dakota, waar Nixon op 3 juni nog veilig het studentenprotest kon aanvallen, omgevoerd is. Daar zullen de namen van de omgekomen Amerikaanse soldaten voorgelezen worden en er wordt een 'levensboom' geplaatst.

Zowel het Vietnam Moratorium Committee als het New Mobilization Committee leggen de nadruk op het feit,

dat de acties niet zullen ophouden, of zelfs maar verminderd worden, na een gedeeltelijke terugtrekking van de Amerikaanse troepen, of toezeggingen van terugtrekking. Evenmin zal 15 november het einde van de acties zijn. December is de derde maand van het Moratorium. Drie dagen lang zal dan aandacht besteed worden aan 'Kerstmis en Vietnam' (vrede op aarde, maar oorlog in Vietnam; de gelovsverrijling; het eten, en dergelijke). Voor januari zijn nog geen vaste plannen. Maar dat er wat gaat gebeuren is zeker.

"Het draaiboek van Nixon voor deze herfst is: We zullen een einde maken aan het verzet tegen de oorlog (de rechtszaak in Chicago tegen de leiders van de betogingen tijdens de democratische con-

ventie vorig jaar!), en tegelijkertijd zullen we Vietnam vast blijven houden. 'Daarom heeft het New Mobilization Committee gewerkt voor een zo breed mogelijke steun voor een totaal herfst-offensief, hier, in dit land. We zullen elke maand, elke week de straten van Amerika op gaan, de hele herfst door. En we zullen Nixon duidelijk maken, dat we hem net zo onder druk van de publieke opinie zullen zetten, als we in 1968 bij Johnson hebben gedaan, en wat hem teveel werd. - tenzij hij een einde maakt aan deze misdadige oorlog nu, nu, nu."

Redactie

(Onze redakteur Benno Groeneveld maakte in Stockholm een bijeenkomst mee waar de internationale Vietnambeweging plannen voor de toekomst maakte. Bovenstaand artikel is gebaseerd op in Stockholm verzamelde gegevens.)

HOE DE AMERIKANEN VAN PLAN ZIJN IN VIETNAM TE BLIJVEN

Drie maanden geleden, toen hij de terugtrekking van de eerste 25.000 man bekend maakte, had de president zich vastgelegd op een oplossing door onderhandelen. Maar de afgelopen week bleek het dat de regering er zeer onzeker over was geworden of dit inderdaad de beste koers was. Terwijl burgerlijke politici, zoals minister van Buitenlandse Zaken Rogers, de president aanspoorden om zo snel mogelijk stappen te ondernemen in de richting van een compromis-oplossing, hebben de militaire commandanten rooskleurige rapporten over Amerikaanse en Zuidvietnamese overwinningen op het slagveld opgestuurd. Voor de zoveelste keer werd in Washington het debat heropend of een duidelijke Amerikaanse militaire overwinning niet alsnog haalbaar zou zijn. Veelbetekende stemmen in dit debat, de Amerikaanse ambassadeur in Saigon Ellsworth Bunker. "We waren gewent van Bunker te horen, dat er licht aan het einde van de tunnel zou komen", zei een ambtenaar. "Nu zei hij bijna dat het licht aan het eind van de tunnel er al was." Newsweek 22-9-'69

Er is een groeiend scepticisme onder de generaals dat het leger van Zuid-Vietnam werkelijk klaar is om het vechten van de Amerikanen over te nemen. Verder leggen enige generaals er sterk de nadruk op, zoals zij zo vaak in het verleden hebben gedaan, dat de communisten de Amerikaanse militaire macht niet onbeperkt kunnen weerstaan. Generaal Leonard Chapman, de commandant van de mariniers, zei afgelopen week: dat "hij, het wapen dat zo uitstekend door de vijand is gebruikt, nu tegen hem begint te werken." Time 19-9-'69

Het centrale dilemma waarvoor de regering geplaatst staat, is dat het verscheurd wordt door tussen twee

met elkaar in strijd zijnde politieke lijnen: de ene, die vertegenwoordigd wordt door minister van Buitenlandse Zaken Rogers, die zo snel mogelijk uit Vietnam wil terugtrekken, en de andere, die wordt voorgestaan door de meeste leden van de militaire establishment, dat hoopt op een militaire overwinning. Zeker, de regering belijdt officieel haar hoop op een oplossing door onderhandelingen. De president zelf heeft herhaaldelijk verklaard: "wij zoeken geen militaire oplossing." Maar een aantal van zijn meest invloedrijke adviseurs durft nog steeds te hopen dat de Verenigde Staten, zelfs wanneer zij terugtrekt, een sterk anti-communistisch regime in stand kan houden. Newsweek 29-9-'69

EEN VRIJWILLIGERSLEGER DAT NIET KLAAGT

Het blad Time had een interview met minister van Defensie, Melvin Laird.

Gedurende dat interview schetste hij een mogelijk scenario waarop de Amerikaanse strijdkrachten tot de helft zouden kunnen worden teruggebracht tot ongeveer 250.000 man en op dat peil gehouden zouden kunnen worden in Zuid-Vietnam voor een langere periode. Terwijl hij er de nadruk op legde dat dit vanuit een Amerikaans standpunt misschien niet de meest gewenste politiek zou zijn, gaf Laird te verstaan dat dit een positie was waarop men zou kunnen terugvallen wanneer de communisten doorgaan met een overeenkomst te weigeren en hun oorlogspanning niet onduidelijk verminderen. Het belangrijkste punt in dit kader is dat de Amerikaanse troepen die in Vietnam zouden blijven, zouden bestaan uit vrijwilligers, anders dan de mengeling van dienstplichtigen en beroepsmensen zoals nu. Verder zouden zij alleen gebruikt worden als ondersteuningsstroepen. Zij zouden moeten zorgen voor lucht-en

ADVERTENTIEFONDUS

We ontvingen de volgende giften:

- C. E. W. te Z. f 8,50; M. v. T. W. L. te A. f 10,-; Th. V. te Z. f 10,-; H. v. S. te A. f 15,-; R. P. te DH. f 5,-; M. L. te S. f 2,50; J. O. te G. f 15,-; J. v. d. W. te G. f 15,-; P. M. L. te N. f 5,-; J. J. O. te G. f 5,-; W. G. v. L. te A. f 5,-; H. H. B. te A. f 5,-; H. A. te E. f 10,-; H. H. te DH. f 15,-; G. M. te H. f 5,-; C. J. S. te A. f 5,-; C. A. R. te A. f 5,-; W. J. E. K. te A. f 25,-; R. B. te A. f 2,50; F. L. A. M. v. G. te H. f 5,-; W. d. B. te A. f 25,-; J. G. C. te A. f 5,-; T. K. te L. f 5,-.

Het TOTAAL van deze verantwoording is f 203,50. Alle goede gevers worden heel hartelijk bedankt. Verdere giften blijven steeds welkom. Ons gironummer is 1281198 ten name van Vietnam Bulletin, onder vermelding van ADVERTENTIEFONDUS.

artilleriesteen en een reeks van logistieke diensten. De GI's zouden zich niet mengen in gevechten op de grond tenzij ze direct zouden worden aangevallen. De vermindering van het aantal en de verandering in functie zouden leiden tot een dramatische daling van Amerikaanse verliezen. Dat in combinatie met het vrijstellen van dienstplichtigen van dienst in Vietnam, zou politieke druk op de regering verminderen en meehelpen aan het tot rust brengen van oppositie in het algemeen.

Zoals Laird het ziet, is het meest ontvlambare element op de campus de dienstplicht. Nixon heeft de voorstellen om de dienstplicht te hervormen opnieuw leven ingeblazen, maar sinds zijn boodschap aan het Congres in mei is er niets gekomen van de aanbevelingen om wie in dienst moet door loting te laten beslissen, en de tijdsduur waarin iemand opgeroepen kan worden voor militaire dienst te beperken tot één jaar. Deze maand heeft het ministerie van Defensie de verantwoordelijkheid op zich genomen deze veranderingen te bevorderen, een taak die eerst was toebedeeld aan het Selective Service System (een burgerlijke dienst die verantwoordelijk is voor het oproepen van de militair voor dienst, red. VB) onder leiding van generaal Lewis Hershey, 75 jaar (inmiddels door Nixon ontslagen omdat hij het mikpunt van de kritiek was, red. VB). Om het Congres in beweging te krijgen voor het hervormen van de dienstplicht, stelt Laird voor dat "het volk druk moet uitoefenen". Een redevoering van de president behoort tot de mogelijkheden. Het doel is om jonge mensen, zowel op de campussen als in de gettos, te overtuigen dat de militaire dienstplicht zo eerlijk mogelijk wordt verdeeld. Het uiteindelijke doel van de regering is om de dienstplicht af te schaffen en volledig over te gaan op een vrijwilligersleger.

Time 29-8-'69

250.000 MAN IN 1972

Wat het Amerikaanse commando in Saigon betreft, deze heeft een hart onder de riem gestoken gekregen

door een geheim rapport waarin wordt gezegd dat de binnenlandse 'publieke-opinie-tijd' zou kunnen worden ontkraakt gemaakt' door gemiddeld 10.000 Amerikaanse troepen per maand terug te trekken tot na de verkiezingen voor het presidentschap in 1972. Dan zou aan het terugtrekken een einde worden gemaakt, en de overblijvende 250.000 man zouden zich opmaken voor goed te blijven. Zoals een van de strategen zei: "Dan zouden we de oorlog op pagina 17 hebben doen belanden." Nieuwsweek 29-9-'69

DE OORLOG IS BIJNA GEWONNEN

Interview met generaal Westmoreland, chef staf van het Amerikaanse leger:

Vraag: Wat zijn de belangrijkste ontwikkelingen op dit moment in Vietnam?

Antwoord: De belangrijkste ontwikkelingen zijn de volgende:

Ten eerste wordt het Vietnamese leger sterker en wij vernemen de levering van moderne wapens. Pacificatie gaat gestadig vooruit en dat is buitengewoon bemoedigend. Het schijnt dat 85% van de bevolking woont in zogenaamd gepacificeerde gebieden, onder omstandigheden die redelijk veilig zijn en onder regeringsbestuur. Het aantal deserteurs uit vijandelijke rijken bedraagt ongeveer 1000 per week en dat aantal is al maanden constant zo hoog. De vijand lijdt zware verliezen iedere keer dat wij vuurcontact met hem hebben.

De Vietnamese worden dus sterker en de prestaties van de vijand worden - voorzover ik de situatie overzie en ik houd me er zeer nauwkeurig van op de hoogte - voortdurend minder sedert het Tet-offensief. Deze verslechtering is eigenlijk al in 1967 begonnen. Hij (de vijand) is van strategie veranderend en is een groot offensief begonnen. Toen hij in dat offensief ernstig was verslagen, verloor hij zoveel leiders van kleine eenheden dat zijn prestaties op het slagveld - zijn vakmanschap op het slagveld, voortdurend minder is geworden. Wat betreft de communistische infrastructuur: leden

HET MEDISCH COMITE NEDERLAND-VIETNAM ONTVING IN AUGUSTUS '69 BIJDAGEN VAN:

f 100,- van: H.R.T.; A.v.S.; J.v.v.; H.d.H.; S.P.; K.Z.; J.H.; hr. en mw. K.-B.; N.J.v.R.; J.G.B.; W.W.K.; J.S.

f 50,- van: G.R.B.; C. Chr. S.; hr. en mw. W.-F.; J.K.; M.H.; M.C.H.; J.V.; J.M.; R.G.; A.J.H. W.; H.R.W.; G.B.

f 25,- van: D.d.W.; P.S.; J.J.V.; J.J.M.M.v.d. W.; A.C.J.B.-K.; M.A.A.J.S.; hr. en mw. K.-K.; N.v.B.-D.; H.W.; A.C.M.J.; F.C.P.W.M.; H.A.B.-B.; H.M.L.F.-T.; J.d.B.; P.J.M.v.W.; J.d. W.; A.M.O.; B.K.; M.F.; hr. en mw. B.-W.; G.C.v.d.L.; A.d.v.W.; G.v.R.; M.V.; W.v.N.; C.B. H.; J.L.; hr. en mw. K.-v.d.B.; hr. en mw. W.-B.; W.V.; G.L.W.; H.J.C.; A.C.v.L.

f 20,- van: J.B.W.A.A.; J.A.; J.v.d.d.; A.t.C.

f 15,- van: Ph. v.P.; E.A.B.G.-K.; hr. en mw. d. S.-K.; G.M.U.; H.v.S.; D.J.v.R.; E.F.; E.A.M.

Er zijn thans 77 donoren met een periodieke maandelijkse bijdrage. Het totaal van deze maandelijkse giften bedraagt over augustus: f 1.361,-. Totaal ontvangen over augustus 1969: f 6.036,35.

Het is van het grootste belang dat het Comité op een vast maandelijks bedrag kan rekenen in verband met de voorbereiding van de aanschaf van medicamenten en instrumenten. Het doet daarom een dringend beroep op u over te gaan tot een periodieke overschrijving, zodat het aantal geregelde donoren toeneemt. Het Secretariaat, Prinsessealaan 6-8, Beverwijk, doet u gaarne een stortingsformulier toekomen.

f 10,- van: J.A.F.v.d.K.; E.Th.A.-G.; G.G.J.K.; W.M.-V.K.; A.M.-K.-V.; M.G.E.v.N.; H.M.v.d. V.; J.v.d.M.-H.; M.M.V.; C.M.V.; M.T.C.P.-v. W.; B.J.K.; C.A.; hr. en mw. D.-T.; P.H.G.H.; K. W.; H.J.O.; G.B.; W.E.D.-v.D.; M.L.; M.G.; J. Z.; G.C.; C.K.; P.N.; H.S.; H.J.M.T.B.; B.B.; A.d.B.; W.P.B.; E.E.v.T.-K.; J.R.; C.H.N.; J. R.B.; M.v.D.; D.L.H.; H.O.v.O.; C.G.

f 5,- van: K.M.; T.B.; V.J.M.V.; G.S.; T.P.K.; D.J.O.; H.A.F.P.; F.d.J.; M.K.; L.E.; F.A.R.

f 2,50 van: A.J.N.M.T.; C.J.d.B.

verder bedragen van: Com.v.d. Vrede 1961 f 59,98; M.P.G.H. f 250,-; Steunlijst f 46,50; W.H.L.P. f 247,59; W.L.S. f 12,50; A.K.E. f 2,-; penn. VB namens H.S. f 5,25; Com.v.d. Vrede 1961 f 20,81; H.J.S.-S. f 65,-; A.V. f 3,-; Ph.S.H. f 150,-; T. F. f 6,-; hr. en mw. d. J.-v.L. f 80,-.

daarvan worden in grotere getale dan in het verleden door ambtenaren van de Republiek van Zuid-Vietnam opgepikt. De Vietnamezen en wijzelf hebben geleerd. Naarmate we meer ervaring hebben opgedaan, hebben we onze techniek verbeterd. Onze tactiek is in wezen onveranderd. We zijn hier gekomen zonder enige gevechtservaring met een dergelijk onorthodoxe tegenstander. Maar de laatste jaren hebben we profijt getrokken van wat we in de eerste jaren geleerd hebben. US News & World Report 29-9-'69

HET WERELDRYK STORT INEEN

Stewart Alsop na een gesprek met Nixon:

"De belangrijkste conclusie is eenvoudig - dat een 'vermedering' van de Verenigde Staten in Vietnam, of zelfs een nederlaag die we een of twee jaar verbergen zouden kunnen houden, uiteindelijk werkelijk desastreuze gevolgen zou hebben zowel 's binnenslands als in het buitenland." Wat hem het meest bezorgd maakt zijn de gevolgen in het binnenland. Als men het Amerikaanse volk zou zeggen dat het verlies van Vietnam zou leiden tot het verlies van Thailand of van de Filipijnen, of van Indonesië, dan zouden velen antwoorden met een 'nou ja'. Het grote gevaar, zo vindt hij, dat als gevolg van een vermedering de nederlaag toegebracht door een klein agrarisch land, de Verenigde Staten niet alleen het respect van de rest van de wereld zou verliezen, maar ook haar eigen zelf-respect en zelfvertrouwen. Als gevolg daarvan zou de Verenigde Staten, de belangrijkste steun van de niet-communistische wereld sinds Engeland opgehouden is een wereldmogendheid te zijn, haar wereldverantwoordelijkheden opgeven en boos in zichzelf keren. Nieuwsweek 13-10-'69

ZELFBESCHIKKING IS THIEU IS HEILIG

Op 26 september gaf president Nixon een persconferentie waar o.a. Vietnam ter sprake kwam. Na een opsomming van de voorstellen die van Amerikaanse zijde waren gedaan, zei hij:

"Maar er is één ding waarover niet onderhandeld kan worden. Over al het andere kunnen we praten. Maar waarover we niet kunnen onderhandelen is het recht van het Zuidvietnamese volk zonder tussenkomst van buitenaf, of wij dat nu zijn of anderen, zijn eigen leiders te kiezen. We geloven dat aan dat beperkte doel vastgehouden moet worden. We geloven dat dat bereikt kan worden en we geloven dat als we vasthouden aan deze koers en als we wat meer steun uit het land kunnen krijgen - we hebben een heleboel steun maar nog meer steun in het land - voor deze geduldige koers, dat dan de vijand een aansporing zal hebben om te onderhandelen waarbij ze erkennen dat ze geen tijd zullen winnen. Dat zij niet meer geduld kunnen opbrengen dan wij. Als de vijand eenmaal erkent dat hij zijn doel niet kan bereiken door meer geduld op te brengen dan wij, dan zal de vijand gaan onderhandelen en dan zullen we de oorlog beëindigen voor het einde van 1970. Dat is het doel dat wij nastreven."

Wat betekent dat zelfbeschikking in de ogen van Nixon, het enige punt waarover niet onderhandeld kan worden?

"Dat betekent dat het regime van Thieu er is tegevoel van verkiezingen en tot dat het volk van Zuid-Vietnam een andere gelegenheid heeft om te kiezen, genoeg ik dat de Verenigde Staten dit resultaat van verkiezingen niet ongedaan mag maken."

US News and World Report 6-10-'69

belangrijkste gebeurtenissen

van 23 maart tot 4 mei 1969

23 maart - De Vientiane-regering in Laos erkent de Cambodjaanse grenzen. De afbakening van de Cambodjaanse grenzen, zowel naar Thailand als naar Zuid-Vietnam, is een punt van ernstige zorg van de Cambodjaanse regering, die haar buitenlandse politiek op het erkend krijgen van de huidige grenzen heeft afgestemd.

24 maart - De Zuidvietnamese president Van Thieu stelt voor met het Nationaal Bevrijdingsfront te onderhandelen.

27 maart - Het NBF deelt mee het voorstel van Van Thieu als een manoeuvre te beschouwen.

28 maart - Prins Sihanouk, het Cambodjaanse staats-hoofd, verklaart dat "de Vietnamese communisten steeds vaker in Cambodja infiltreren". Heftige gevechten rond Saigon. Een belangrijke delegatie van het NBF heeft een 20 dagen durend bezoek aan Noord-Vietnam gebracht.

30 maart - General Shoup, oud-commandant van het Amerikaanse corps mariniers, valt in het blad Atlantic Monthly heftig 'het nieuwe Amerikaanse militarisme' aan. Volgens de generaal bedraagt het aantal manschappen dat het Amerikaanse leger nu heeft 3,4 miljoen, waarvan meer dan 1,3 miljoen zijn gelegerd in 119 landen buiten de VS.

31 maart - Zesde week NBF-offensief. Saigon voor de zesde maal bestookt met raketten (geen slachtoffers). Bij Anh Khe zou het NBF traangasgranaten tegen de Amerikanen hebben gebruikt.

1 april - Het budget voor de bombardementen voor B-52 bombardementen zal worden verminderd, aldus minister van Defensie Melvin Laird. Op dit moment zijn er 1500 B-52 bombardementsvluchten per maand. Het aantal doden van Amerikaanse zij-

de in de Vietnamoorlog bedraagt 33.629, waarmee het aantal gevallen van Amerikaanse kant in de Koreaanse oorlog is overtroffen. Een derde van sneeuwde na het begin van de onderhandelingen in Parijs in mei 1968.

2 april - Zeven Vietcongleden worden in Cambodja vrijgelaten en overhandigd aan de NBF-vertegenwoordiging aldus.

3 april - Lide Bijeenkomst Parijs. Tran Bun Kiem, leider van de NBF-delegatie, bestrijdt de berichten dat er in Parijs sprake zou zijn van een 'zekere vooruitgang'. Melvin Laird heeft zich een dag eerder in die geest voor de Amerikaanse tv uitgelaten.

De Amerikaanse delegatie spreekt o.a. over de aanwezigheid van Noordvietnamese troepen in Laos.

6 april - In een rapport van de hand van generaal Westmoreland wordt het Tet-offensief van 1968 een 'ramp voor de vijand' genoemd. In New York, San Francisco, Chicago en andere Amerikaanse steden, in Canada en in Engeland demonstren tienduizenden voor de vrede.

7 april - De Zuidvietnamese president Nguyen Van Thieu doet een vredesvoorstel in zes punten: Beëindiging 'communistische agressie', terugtrekking van 'communistische troepen' uit Zuid-Vietnam, politiek van 'nationale verzoening', hereniging van beide delen van Vietnam, internationale controle op verkiezingen en internationale garanties. "We zullen nooit captiviteiten", zo verklaart hij, zij die van geweld afzien en de wet eerbiedigen en het democratisch proces trouw zullen volgen, zullen als volwaardig burger beschouwd worden.

8 april - NBF-woordvoerder in Parijs sluit ledere onderhandeling met Saigonregime uit. Hij beschuldigt

de regering-Nixon ervan de oorlog te verheeven.

9 april - Noord-Vietnam protesteert tegen aanvallen op haar grondgebied.

10 april - 12de Bijeenkomst Parijs. Volgens een rapport dat in opdracht van ex-president Johnson is gemaakt, onderhoudt de VS 429 bases en 2972 andere militaire installaties buiten haar eigen grondgebied, zo meldt de New York Times. De auteurs van het rapport menen dat het niet mogelijk is de kosten van deze enorme uitgaven te verminderen omdat a) de VS anders haar beloften tegenover anderen niet zou nakomen en omdat b) bepaalde voorzieningen, zoals door atoomkracht voortgedreven schepen, een groot aantal aanlooppunten noodzakelijk maken en omdat c) de kosten verbonden aan de overheveling naar de VS hoger zijn dan de handhaving van de bestaande toestand. Tien provinciale hoofdsteden en 35 Zuidvietnamese en Amerikaanse militaire installaties worden aangevallen.

11 april - In Sydney, Australië, wordt gedemonstreerd tegen de dienstplicht en de oorlog in Vietnam, waaraan ook Amerikaanse zijde deelneemt. Geslaagde NBF-aanval op Tay Ninh waar een enorm munitiedepot van de Amerikanen ontplot.

14 april - De Revolutionaire Volkspartij - de communistische partij die een van de groepen is die in het Nationaal Bevrijdingsfront samenwerken - zou zijn ontbonden, aldus een krant in Saigon.

16 april - De VS erkent de huidige grenzen van Cambodja (zonder daarbij te zeggen of de eilanden voor de kust en de beroemde Preap tempel, die omstreken zijn, nu op Cambodjaans grondgebied liggen of niet). In verband met deze erkenning zullen besprekingen worden geopend over het herstel van de diplomatieke betrekkingen tussen beide landen die in 1965 door Cambodja zijn verbroken.

17 april - 13de Bijeenkomst Parijs.

20 april - In Saigon worden pogingen gedaan de politieke groeperingen waarop de regering steunt, samen te vatten in één beweging. Er is een Nationale

Progressieve Beweging gevormd die 'constructieve oppositie' zal voeren.

21 april - De Alliantie van Nationale Democratische Vredeskrachten, een organisatie die aan de zijde van het NBF strijdt, houdt een congres 'ergens' in Zuid-Vietnam. Opstand in kamp montagnards, leden van minderheidsstammen waarmee de Amerikanen, met name de Groene Baretten, proberen samen te werken.

22 april - Afgelopen week hebben de Amerikanen 30 vliegtuigen en helikopters verloren boven Vietnam en Laos.

24 april - 14de Zitting Parijs. NBF verwerpt plan-Kissinger: het Noorden en Amerika regelen de militaire problemen, en Saigon en het NBF de politieke.

25 april - Heftige Amerikaanse bombardementen.

26 april - De Amerikaanse artillerie en luchtmacht komen in actie op Cambodjaans grondgebied, zo delen Amerikaanse militaire autoriteiten mee. Het is niet de eerste keer dat aanvallen op Cambodjaans grondgebied plaatsvinden, wel de eerste keer dat dat officieel door de Amerikanen wordt bekend gemaakt.

27 april - Nieuwe gevechten bij Cambodjaanse grens.

28 april - Twee Amerikaanse helikopters neergeschoten boven Cambodjaans grondgebied.

29 april - 6000 ton B-52 bommen gedurende de afgelopen zes dagen.

30 april - 15de Zitting Parijs. DRV-vertegenwoordiger Xuan Thuy geeft een zeer negatieve balans van de eerste 100 dagen van de regering-Nixon. Xuan heeft verraad gepleegd aan zijn verkiezingsbeloften en vreedzame oplossing te zullen brengen, aldus Xuan Thuy. "Johnson's oorlog is Nixon's oorlog geworden", aldus de NBF-spreker Tran Bau Kiem. Cabot Lodge spreekt over wederzijdse militaire terugtrekking en de noodzaak de problematiek in Laos en Cambodja op te lossen. 17 helikopters in een week door de Amerikanen verloren, zwaarste verlies sinds vier maanden. NBF nodigt bevolking Saigon ter gelegenheid van de eerste met in opstand te

komen.
3 mei - Geringe militaire activiteiten in het gehele land.

(Le Monde)

EEN VREEMDE MANIER OM TE BEPERKEN

We kunnen niet in president Nixons ziel kijken en we hebben het allang opgegeven proberen te begrijpen hoe het Pentagon aan zijn getallen komt. Maar toen de cijfers voor oproepingen voor militaire dienst voor oktober bekend gemaakt werden, hebben we de cijfers van de voorgaande maanden opgevraagd, en we zijn tot de conclusie gekomen dat het aantal dienstplichtigen dat opgeroepen is meer dan 70% hoger ligt sinds Nixon in begin juni bekend maakte dat met het terugtrekken van de troepen uit Vietnam een begin zou worden gemaakt. Hier zijn de cijfers per maand:

	1968	1969
juni	20.000	25.900
juli	15.000	22.300
augustus	18.300	29.500
september	12.200	29.000
oktober	13.800	29.000
totaal	79.300	135.700

(I. F. Stone's Weekly, 22-9-'69)

belangrijkste gebeurtenissen

van 26 augustus tot 16 oktober

26 augustus - Cabot Lodge keert na besprekingen met Nixon in San Clemente terug naar Parijs. In de eerste zes maanden van dit jaar hebben de tegenstanders van de Amerikanen 150.000 doden verloren, evenveel als over heel 1968, aldus een bekendmaking van het Amerikaanse leger. Volgens Robert McCloskey, woordvoerder van het ministerie van Buitenlandse zaken, zou er sprake zijn van een "duidelijke vermindering van het aantal tegenstanders van de minder infiltratie."

27 augustus - De Nederlandse Shell-tanker Kenya wordt in de rivier van Saigon slachtoffer van een bommenval. Er is een gat van 3 meter in de scheepswand.

28 augustus - Stanley Resor, Amerikaans staatssecretaris van het leger, zegt dat het plan van versterking van het Saigonleger sneller verloopt dan was voorzien. 32ste Bijeenkomst Parijs. VRR (Voorloper Revoluinaire Regering) en DRV (Democratische Republiek Vietnam) kritiseren Nixons beslissing voorlopig geen troepen terugtrekkingen bekend te maken.

30 augustus - Heftige gevechten in Que Son vallei. 1200 ton bommen bij B-52 bombardementen bij de Cambodjaanse grens.

31 augustus - De industriële productie in Noord-Vietnam is in 1968 met 8,7% omhoog gegaan t.o.v. 1964, zo wordt in Hanoi bekend gemaakt. Afgelopen week 185 Amerikanen gesneuveld.

1 september - In Saigon wordt de samenstelling van de nieuwe Saigonregering bekendgemaakt. Premier en minister van Binnenlandse Zaken is Tran Thien Kiem. Negen ministers van het vorige kabinet worden gehandhaafd. Er zijn nu 31 ministers waarvan de meerderheid bestaat uit rechtse boeddhisten. De politieke basis in vergelijking met het vorige kabinet is niet verbreed. Er zijn vijf generaals: Nguyen Van Vy (blijft min. van Defensie); Tran Thanh Phong (pacificatie); Pham Van Dong (oudstrijders); Tran Minh Tung (volksgezondheid); Tran Van Lam (buitenlandse zaken). Het kabinet wordt slecht ontvangen: er zitten teveel Can Lao (partij van oud-dictator Diem)-mensen in, vertegenwoordigt niemand, wil geen vrede, is een kabinet van de harde lijn.

2 september - Greg Rogers pleegt op de stoep van het Capitool in Washington zelfmoord om te protesteeren tegen de voordruren van de oorlog. Xuan Thuy, de DRV-onderhandelaar, deelt mee dat Hanoi de situatie zal bekijken en er ernstig rekening mee zal houden wanneer Nixon besluit een aanzienlijk aantal troepen, bv. 100.000, terug te trekken.

3 september - Om negen uur lokale tijd sterft op 79-jarige leeftijd aan een hartaanval HO TSJHI MINH, president van de Democratische Republiek Vietnam en leider van de Vietnamese onafhankelijkheidsstrijd. Van 4 tot 10 september zal Noord-Vietnam rouwen. Thong Duc Thang, de vice-president, zal Ho Tsjhi Minh voorlopig opvolgen. De besprekingen in Parijs worden een week uitgesteld. Een Chinese delegatie o.l.v. Tsjoe En Lai vertrekt naar Hanoi.

4 september - Tsjoe En Lai en zijn delegatie arriveren in Hanoi en vertrekken weer dezelfde dag. Speculaties ontmoeting Russen en Chinezen. De New York Times schrijft ter gelegenheid van de dood van Ho Tsjhi Minh: "Voor het bereiken van de vrede is het van groot belang dat de VS zoveel mogelijk diegenen in Hanoi aanmoedigen die nog bereid zijn tot een compromisregeling die Ho Tsjhi Minh zo vaak onthouden is." In Saigon wordt de devaluatie van de piaster van 118 tot 150 per dollar in het vooruitzicht gesteld. NBF verheft aanvallen. 75 raket-aanvallen.

5 september - Het NBF stelt rouw in Zuid-Vietnam in ter gelegenheid van de dood van Ho Tsjhi Minh en een gevechtspauze van 8 tot 11 september om iedereen gelegenheid te geven de rouwceremonie in de bevrijde gebieden bij te wonen.

6 september - Verschillende Amerikaanse politici verzoeken hun regering op het NBF-aanbod tot een wapenstilstand in te gaan. NBF-eenheden dringen door tot in het centrum van Danang en vallen Cam Ranh en Bien Hoa aan.

8 september - Op 4 september bedroeg het aantal Amerikaanse soldaten in Vietnam 509.600 man of 27.900 minder dan op 7 juni, de datum dat Nixon de terugtrekking van 25.000 man bekend maakte, aldus de Amerikaanse commandant in Saigon. De Amerikanen en Zuidvietnamese maken bekend dat zij "hun gevechtsniveau zullen aanpassen aan de operaties van de vijand" tijdens het rouwbestand. Ze gaan niet formeel in op het akkoord. Later blijkt dat de Amerikanen sich onthouden van offensieve acties terwijl het Saigonleger extra in de aanval gaat tijdens de bestandsdagen. De bombardementen zijn stopgezet.

9 september - Begravenis van Ho Tsjhi Minh in Hanoi; ruim 200.000 mensen nemen deel aan de plechtigheden die op verzoek van de overledene beperkt worden gehouden. Bombardementen op Zuiden staan stil. Washington betuigt spijt dat de meeste gevangenen in Noord-Vietnam geen brieven kunnen schrijven.

10 september - Om 12 uur 's middags loopt het bestand af (Washington tijd). Amerikanen hervatten gedurende

HET MEDISCH COMITE NEDERLAND-VIETNAM ONTVANG IN SEPTEMBER '69 GEFIFEN VAN:

- f 2,50 van: W.V.; C.J.d.B.; J.S.T.B.d.K.; J.v.d.B.
- f 5,- van: R.H.J.J.; C.F.L.L.; K.H.d.H.; v.P.; F.A.R.; W.G.L.; K.M.; A.G.M.D.; B.E.v.B.; A.M.S.P.; A.v.B.; A.v.d.M.; P.C.V.; J.K.-O.; L.H.H.; L.A.S.L.; G.G.J.K.; T.B.; C.J.S.; H.Z.; G.G.J.K.; R.D.D.; M.W.B.-V.; E.H.D.; F.F.B.; W.M.C.D.-K.; R.W.M.; F.H.P.; L.L.; P.H.B.S.
- f 10,- van: R.N.; C.B.; E.v.d.v.; E.H.; N.W.v.d.L.; L.N.B.; W.M.V.-K.; C.G.; G.S.; P.O.; A.I.M.B.; H.W.P.; J.P.S.; C.R.W.-O.; E.d.S.-K.; H.J.; G.B.; C.H.G.C.; H.v.d.B.; C.G.S.M.B.; B.Y.H.; R.B.; F.P.; F.A.H.K.; C.D.C.; A.A.v.d.R.; E.d.-J.; E.X.M.; E.A.R.; H.C.S.T.; R.N.; J.D.; J.H.; W.S.; D.v.B.; J.G.H.; A.F.J.Z.; E.M.F.; W.F.E.; A.S.-v.A.; J.M.v.E.; G.K.v.A.; L.A.v.Z.; J.G.G.v.d.B.; W.d.S.; H.M.v.R.
- f 15,- van: O.H.; K.L.J.N.; T.A.F.K.; W.M.; A.J.R.; H.H.C.; J.I.M.G.; A.V.Z.; S.W.K.; T.H.B.; A.d.B.; K.E.d.H.
- f 25,- van: P.K.; J.P.H.; C.d.G.; N.N.; W.H.

- L.; L.S.G.; J.J.; H.R.B.; J.H.; H.P.; J.v.d.M.; J.C.d.B.-v.B.; D.M.; E.P.M.S.; M.G.; P.H.; G.B.; J.v.H.; W.A.v.V.; H.v.d.B.; T.H.H.V.; D.E.v.L.-W.; B.M.L.; F.L.D.; N.I.A.M.G.; H.W.R.; R.v.d.L.; D.J.B.; H.M.; G.H.B.; G.J.B.; R.V.; M.S.; G.C.v.d.L.; P.T.B.
 - f 50,- van: T.H.D.E.; B.-L.; A.J.M.B.; J.V.; H.A.S.-d.V.; E.J.W.-T.; W.A.B.; M.L.v.H.; H.N.B.; G.T.T.; P.J.F.S.; H.W.B.; A.v.d.V.; P.A.d.J.; A.M.v.E.-T.; H.E.v.d.D.; F.G.R.; F.B.; J.v.v.; R.G.; J.B.
 - f 100,- van: A.S.B.; G.J.v.m.-S.; Z.V.C.; T.B.; W.K.; R.v.t.L.; H.J.S.; S.P.; A.N.v.D.
- verdere giften: T.H. f 20,-; T.F. f 6,-; H.v.S. f 30,-; A.v.d.v. f 100,-; D.J.F. f 110,-; W.U. f 150,-; T.T.-B. f 20,-; A.H.Z. f 20,-; H.B. f 60,-; H.F.J.M.B. f 28,09; M.H.L.W.v.H. f 20,-; M.W.C.-H. f 40,-; J.K.G.V. f 75,-; J.G.V. f 20,-; L.v.P. f 3,50; A.T.C. f 30,-; M.G. f 7,50; T.v.K. f 7,50; F.B. f 30,-; Aktiegroep Vietnam f 616,91; saldo Comité 1961 v/d Vrede f 33,85; G.B. f 200,-; J.L.B. f 600,-; J.P.v.d.B. f 12,-; G.d.L. f 21,51.

Periodieke bijdragen f 1565,-. Totaal ontvangen in september 1969 f 8.251,86. Verdere giften blijven welkom op postgiro 8000 tnv AMRO-Bank, Amsterdam, onder vermelding van MEDISCH COMITE NEDERLAND-Vietnam.

de 12 uur hun bombardementen op Zuid-Vietnam op halve kracht. Daarna worden deze bombardementen gedurende 36 uur weer stopgezet. Er ontstaat door deze snelle opeenvolging verwarring zowel in de pers als bij de politici. Aanvankelijk wordt de bompaauze van 36 uur als 'teken' aan de vijand beschreven, gevolgd als een aanpassing aan het verminderde gevechtsniveau van de vijand (dat echter niet verminderd blijft). Later blijkt dat gedurende de drie dagen van de bombardementstop en de latere 36 uur, bombardementen op Laos hebben plaatsgevonden op een nooit eerder vertoende schaal. Ho Tsji Minh-herdenking in Amsterdam.

12 september - Grote vergadering van Nixon met zijn adviseurs en generaals over Vietnam. Om 1 uur worden de B-52 bombardementen op volle kracht hervat.

13 september - 33ste Bijeenkomst Parijs. Er wordt o.a. gesproken over het lot van de neergeschoten Amerikaanse vliegers in de DRV. Ha Van Lau, de DRV-woordvoerder, deelt mee dat de DRV bij het tekenen van de Geneefse Conventie van 1949 over de behandeling van krijsgesvangenen uitdrukkelijk reserwes heeft gemaakt bij artikel 85, waarbij het geveerd heeft "de Krijsgesvangenen die vervolgd en veroordeeld worden wegens oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid overeenkomstig de door het Tribunaal van Neurenberg neergelegde principes" van deze bepalingen uit te sluiten. De in de DRV neergeschoten Amerikaanse vliegers vallen onder dit voorbehoud.

14 september - Generaal Abrams conferenciert met generaal Van Thieu.

15 september - Vice-president Ky deelt mee dat de Amerikanen 40.500 man terug zullen trekken voor het einde van dit jaar.

16 september - Het Witte Huis deelt mee dat 35.000 man terug zullen worden getrokken voor 15 december. Het toegestane maximumniveau van de troepen zal op die datum 484.000 man bedragen. Dat aantal is het aantal Amerikaanse troepen dat ook aanwezig was tijdens het Tet-offensief van 1968, terwijl het dan twee jaar later is. Nixon zegt dat "het enige ding waarover niet onderhandeld kan worden, het recht is van het Zuidvietnamese volk over zijn eigen toekomst zonder buitenlandse politieke inmenging te beslissen". Het NBF deelt mee dat in de maanden juni t/m augustus 9.300 tegenstanders buiten gevecht zijn gesteld in het noordelijke deel van Zuid-Vietnam. 500 vliegtuigen zijn neergeschoten, 218 militaire voertuigen en 52 kanonnen vernietigd.

17 september - Reacties op Nixons mededeling zijn ongunstig. De New York Times zegt: "Blijkbaar is hij gewichtloos voor de generaals in Saigon - Amerikaanse en Vietnamese generaals - die nog steeds het ijdele doel van een militaire overwinning nastreven." De DRV-delegatie ontvangt de echtgenotes van neergeschoten piloten. Men laat hen foto's zien over de gevolgen van de bombardementen. Na afloop verklaren de vrouwen zich teleurgesteld en delen mee niet naar Parijs te zijn gekomen om over politiek te praten.

18 september - Nixon spreekt in de Verenigde Naties. Hij doet een beroep op de afgevaardigden 'in naam van de vrede' alle mogelijke stappen bij de regering in Hanoi te doen om hen ertoe te brengen serieus te gaan onderhandelen. Hij herhaalt dat het zelfbeschikkingsrecht van de Zuidvietnamezen onderhandelbaar is. In Saigon wordt bekend dat slechts 28.000 man Amerikanen werkelijk teruggetrokken zullen worden. 34ste Zitting Parijs.

19 september - Een militair tribunaal zal 6 van de 8 leden van de Groene Baretten, waaronder generaal Rheault, berechten wegens hun aandeel bij de

moord op een Vietnamese spion. De Amerikaanse troepen die teruggetrokken zullen worden, zullen afkomstig zijn uit de Mekong Delta, de omgeving van Saigon en de Gede militariseerde Zone. In Hanoi maakt men bekend dat de VS in de eerste helft van september 620 verkenningsvluchten boven de DRV heeft gedaan en 24 bombardementen zijn uitgevoerd op DRV-grondgebied. Generaal Van Thieu verklaart zich tegen een wapenstilstand en zegt dat hij nooit het bestaan van een communistische partij zal tolereren of een wijziging in de grondwet (die communistische activiteit en neutralistische verbiedt).

22 september - In een interview met de New York Times verklaart Cyrus Vance, oud-plaatsvervangend-voorzitter van de Amerikaanse onderhandelingsdelegatie in Parijs, dat "geen enkele globale politiek-militaire en realistische oplossing die tot uitgangspunt kan dienen voor een overeenstemming" tot nu toe door de Amerikanen is voorgesteld. Hijzelf is voorstander van een onmiddellijk staak-het-vuren.

25 september - 35ste Bijeenkomst Parijs. In Washington lanceert de Republikeinse senator Goodell een wetsvoorstel waarin wordt bepaald dat alle Amerikaanse troepen in ieder geval op 31 december 1970 teruggetrokken moeten zijn.

26 september - Nixon houdt persconferentie. Hij verzet zich tegen het voorstel van Goodell met de motivering dat hierdoor de oorlog verlengd zou worden. Hij roept zijn landgenoten op de eenheid te vormen. China en de DRV sluiten een akkoord over militaire en economische bijstand aan de DRV.

27 september - President Van Thieu verklaart: "Wij hebben noch de ambitie noch de pretentie alle Amerikaanse troepen in 1970 te vervangen. Het probleem van de vervanging van de troepen is niet het probleem van één jaar maar van meerdere jaren." Afgelopen week 95 Amerikaanse doden, het laagste aantal sinds twee jaar.

28 september - Ton Duc Thang, vice-president van de DRV, wordt tot president benoemd. In Hanoi zouden 1000 kinderen gestorven zijn ten gevolge van een epidemie veroorzaakt door een virus.

29 september - Vier Bevrijdingsfrontdivisies rond Saigon zouden zich hebben teruggetrokken. Groene Baretten worden vrijgelaten. De CIA weigert toestemming te geven haar leden te laten horen voor de rechtbank. Saigon hierover ontstemd.

1 oktober - Het wordt bekend dat Nixon persoonlijk de aanklacht tegen de wegens moord in beschuldiging gestelde Groene Baretten heeft ingetrokken. In Saigon heeft één van de advocaten van de Groene Baretten verklaard dat hij "tenminste 250 getuigen had kunnen oproepen om te verklaren dat de liquidatie van een agent een normale militaire operatie is".

2 oktober - Talrijke Amerikaanse politici bekritisseren Nixon. Onder hen o.a. Fulbright, Mc Govern, Eugene McCarthy en Gavin. 36ste Zitting Parijs. Madame Nguyen Thi Binh, minister van Buitenlandse Zaken van de Voorlopige Revolutionaire Regering (VRR), dient een gedeetailleerd verslag in van martelingen en moorden die plaatsgevonden hebben in de vrouwengevangenis Thu Duc, niet ver van Saigon.

4 oktober - Geen enkele belangrijke NBF-beschieting, voor het eerst in vijf maanden. B-52 bombardementen gaan in volle kracht door. De VRR begroet het voorstel van Mansfield, leider van de Democratische fractie in de Amerikaanse Senaat, waarin om een snelle terugtrekking van Amerikaanse troepen wordt gevraagd. Pham Van Dong, premier van de DRV, in Moskou.

7 oktober - Melvin Laird, minister van Defensie, doet een beroep op de nationale eenheid om Nixon te

steunen om een einde te maken aan de oorlog. Hij verklaart dat de president niet zal "buigen voor handelingen en meningen van Amerikanen die druk proberen uit te oefenen opdat wij capituleren door de voorwaarden van Hanoi aan te nemen".

8 oktober - Generaal Wheeler, voorzitter van het comité van chef-staven van het Amerikaanse leger, verklaart na een driedaags bezoek aan Zuid-Vietnam, zeer tevreden te zijn over het tempo waarin de 'Vietnamisatie' van de oorlog verloopt.

9 oktober - 37ste Bijeenkomst Parijs. De DRV-delegatie brengt documenten ter tafel over Amerikaanse inmenging in Thailand dat een 'grote militaire basis' is geworden. Het belang van de vermindering van de Amerikaanse verliezen de afgelopen weken wordt door de NBF-spreker gerelativeerd. "Er zijn tijden van activiteit en tijden van rust." 55 Amerikaanse parlementariërs ondersteunen de betogingen van 15 oktober. In Washington conferenciert Nixon met Souvanna Phouma, premier van de Vientianeregering in Laos. Betogingen in Chicago n.a.v. de berechting van de 'Samenzwering', acht leiders die ervan verdacht worden 'samengezwoven' te hebben voor het maken van onlusten tijdens de Democratische Conventie een jaar geleden.

10 oktober - Nixon consulteert adviseurs, o.a. Cabot Lodge. DRV-onderhandelaar Xuan Thuy terug in Parijs. Nixon maakt bekend dat generaal Hershey op 15 februari 1970 zal worden ontslagen. Hershey, die verantwoordelijk is voor de wijze

waarop Amerikaanse jongens in dienst worden geroepen, staat er om bekend dat hij opdracht gaf opposanten tegen het Vietnambeleid van de regering het eerste te doen oproepen.

11 oktober - De Zweedse regering heeft bekend gemaakt 200 Zweedse kronen ter beschikking van de DRV te zullen stellen voor humanitaire hulp en wederopbouw. Op één dag verliest de Zweedse industrie 57 miljoen dollar aan orders van Amerikaanse firma's.

12 oktober - Bijeenkomst internationale Vietnamoppositie in Stockholm om over plannen te praten voor de 15de november a.s., de internationale protestdag tegen de Amerikaanse oorlog in Vietnam.

13 oktober - Nixon doet brief publiceren aan de student Randy Dicks, die hem verweet heeft geen enkele rekening te zullen houden met de demonstraties van 15 oktober. Nixon herhaalt dat hij van deze demonstraties "niets te leren heeft".

14 oktober - Nixon verklaart dat de oorlog binnen drie jaar afgelopen zal zijn, d.w.z. in oktober 1972, een maand voor de presidentsverkiezingen.

15 oktober - MILJOENEN AMERIKANEN DOEN MEE AAN DE MORATORIUMDAG VOOR ONMIDDELLIJKE TERUGTREKKING VAN AMERIKANSE TROEPEN UIT VIETNAM.

AMERIKAANS TEGENOFFENSIEF IN LAOS

Time 26-9-69

In de afgelopen jaren hebben de strijdkrachten van de Neo Lao Haksat (ook Pathet Lao) successen geboekt te door de Amerikanen gesteunde regering in Vientiane. Begin september, aanvankelijk in het grootste geheim en gebruik makend van de bombardementspauze tijdens de rouwperiodes na de dood van Ho Tsji Minh, hebben de Amerikanen een groot tegenoffensief ingezet. Op nevenstaand kaartje is te zien waar deze offensieven plaatsvonden: in het midden van het land bij de Vlakte der Kruiken (Plain of Jars) en in het Zuiden.

Door dit offensief is het grote zwijgen in de Amerikaanse pers over de oorlog in Laos doorbroken. Hieronder een aantal berichten.

GENOCIDE UIT DE LUCHT

"De belangrijkste Amerikaanse doelwitten zijn nu volgens bronnen zowel in de Laotiaanse regering als onder de Pathet-Lao-rebellen, de economie en sociale structuur van de rebellen. Gedurende de laatste maanden zijn de beperkingen bij het bombarderen van Laotiaanse doelwitten aanzienlijk verminderd. Het dagelijkse aantal bombardementsvluchten is tot honderden gestegen, waarbij Amerikaanse bommenwerpers vaak liever boven Laos nieuwe benzine tanken dan terug te keren naar hun bases in Thailand en Zuid-Vietnam tijdens hun 24 uur per etmaal doorgaande jacht naar doelen. Volgens Laotiaanse bronnen is het doel nu 'de vijand te treffen waar hij maar is' en hem geen schuilplaats te geven. (...) De oorlog is steeds meer een oorlog geworden om het in het bezit hebben van bevolking, eerder dan om het in het bezit hebben van terrein. Met Amerikaanse bommenwerpers die naar het heuvelgebied vrijwel iedere stad, brug, weg of concentratie van vijandelijke soldaten of burgers kunnen vernietigen, is het in het bezit hebben van land steeds minder

belangrijk geworden. De bombardementen scheppen vluchtelingen en ontnemen daardoor de communisten hun belangrijkste bron van voedsel en transport. De bevolking in de Pathet Lao-zone is de afgelopen jaren steeds geringer geworden en het wordt voor de Pathet Lao steeds moeilijker een 'volksoorlog' te voeren met steeds minder volk." (Intern.Herald Trib. 2-10-69)

"Vientiane. Laos 12 oktober (NTT) - Toen de US Air Force zeven maanden geleden begon met de zware bombardementen op de steden in de Vlakte der Kruiken, begonnen de bewoners van Phong Savan met het graven van loopgraven en holen in de heuvels op één of twee mijl afstand en verhuisden daarheen. Het was verstandig dat ze dat deden, zeggen ze, want er staat nu geen huis meer overeind in Phong Savan. Vijf weken geleden, nadat ze zes maanden ondergronds hadden geleefd en zich alleen 's nachts naar buiten waagden, werden de 13.000 inwoners van Phong Savan en de andere steden en dorpen geëvacueerd uit dit gebied. Achthonderd leden van de etnische minderheden - Chine-

zen en Thai's - werden naar Vientiane gebracht en ondergebracht in de bidzaal van het Luang klooster dat wel een dak maar geen zijmuren heeft. De rest leeft in kampen. Van de mensen die naar deze bidplaats zijn gebracht, zijn er nu nog 200 over. De anderen zijn in en rond de hoofdstad ondergebracht door de Chinese bevolking. Zij die overblijven, krijgen meer en meer de trekken van vluchtelingen-voorgoed. Amerikaanse officials beroemen zich erop dat zij hen met vliegtuigen hebben geëvacueerd, maar weigeren het zes maanden bombarderen dat er aan voorafging, te erkennen." (Intern. Herald Trib. 13-10-'69)

(de kop waaronder het bovenstaande artikel was geplaatst luidde: 'Amerikaanse bombardementen op Laotiaanse steden scheppen nieuwe oogst vluchtelingen')

GEHEIM LEGER

Over het Amerikaanse offensief geeft Newsweek de volgende nadere informatie:

"De aanval was gepland om het verwachte communistische droge-seizoen-offensief voor te zijn. Voordat het begon, ondernamen Amerikaanse F-105 en F-4 straalbommenwerpers met bases in Thailand niet minder dan 300 bombardementsvluchten per dag tegen communistische doelen in de Vlake der Kruiken in Centraal Laos. Amerikaanse vliegtuigen, waaronder B-52 bommenwerpers, voerden zware aanvallen uit tegen vijandelijke posities in het zuidelijk deel van Laos.

Nadat de doelen met de grond gelijk waren gemaakt, brachten Amerikaanse helikopters, geëscorteerd door Huey-gevechtshelikopters, Laotiaanse troepen naar de Vlake der Kruiken. De soldaten zelf behoorden niet officieel tot het Koninklijke Laotiaanse leger, maar tot een strijdmacht van 12.600 man genaamd het Geheime Leger, gerecruteerd, getraind en gefinancierd door de Verenigde Staten. Hoog betaald naar Laotiaanse matstaven (soldaten zonder rang krijgen 36 dollar per maand tegen 8 dollar in het Laotiaanse leger zelf) kost het Geheime Leger de VS een geschatte 175 miljoen dollar per jaar. Het heeft ook 300 Amerikaanse adviseurs, merendeels Groene Baretten, die werken voor de Central Intelligence Agency. (Newsweek 6-10-'69)

CIA-LAND

Het uiterst rechtse blad Time schrijft dat oppervlakkig gezien de Amerikaanse aanwezigheid in Laos niet zo erg merkbaar is, maar:

"De schijn bedriegt. Het telefoonboek van de Amerikaanse ambassade is bijna even dik als dat voor geheel Laos. Van de meer dan (officieel althans, red. VB) 2100 Amerikanen die in Laos zijn gestationeerd

(familieleden inbegrepen) leven de meesten in een geheel Amerikaanse nederzetting buiten Vientiane buiten het gezicht. De grootste is KM-6 (zes kilometer van de stad), een Amerikaanse voorstad overgeplaatst naar Aziatische bodem. Daar wonen Amerikaanse families in huizen met twee en vier slaapkamers in ranchstijl, voorzien van barbecue-uitrusting, schommels, pony's en fietsen op hun met gras bedekte lanen. KM-6 heeft zijn eigen elektrische generator, watervoorziening en tennisbanen en een school voor 450 leerlingen. Ofschoon er geen Amerikaanse grondtroepen vechten in Laos, is het land zelf nog meer een vazalstaat geworden dan Vietnam. Laos ontvangt per hoofd van de bevolking meer hulp van de VS dan enig ander land - meer dan 250 miljoen dollar voor een land met 2.825.000 inwoners, waarvan éénderde in door de communisten beheerste gebieden.

De Amerikanen geven de aanwezigheid van 75 man militair personeel toe, dat dienst doet in de hoofdstad en in de zes militaire gebieden. Er zijn meer dan 200 CIA-agenten. "Laos is een Agency-land" (Agency is een ander woord voor CIA, red. VB), zo merkt een waarnemer die reeds lang in Vientiane woont op. De zilveren vloten van de CIA-contractondernemingen Air America en Continental Airlines, hebben jarenlang tactische hulp gegeven aan de meest efficiënte regeringsstrijdkracht in Laos - de Meo-stamleden van generaal Vang Pao. De CIA-mannen en de militaire adviseurs trainen, rusten uit en transporteren alle acties van het Koninklijke Laotiaanse leger. Het is bekend dat Amerikanen tactische adviezen hebben verstrekt op bataljonsniveau (...). De VS geeft officieel toe dat zij 'bewapende verkenningsvluchten' vliegt boven Laos (d.w.z. dat ze alleen schieten wanneer op hen geschoten wordt). Maar in werkelijkheid is het zo dat Amerikaanse vliegtuigen vanaf in Thailand gevestigde bases behalve de Ho Tsj Minh-weg ook grote tactische luchtsteun geven aan het Koninklijke Laotiaanse leger, waarbij hele steden in het gebied van de communistische Pathet Lao met de grond gelijk gemaakt zijn. "We hebben dat land afgeroomd", zo gaf onlangs een Amerikaanse luchtmacht-piloot toe, "sommige gebieden nog erger dan in Vietnam."

(Time 17-10-'69)

14 en 15 novemberactiviteit in nederland

Ook in Nederland zullen op 14 en 15 november activiteiten plaatsvinden om het Vietnamese volk en de Amerikaanse oppositie te ondersteunen. Bij het ter perse gaan van dit nummer gaan in Amsterdam de plannen in de volgende richting (wijzigingen voorbehouden). Politieke basis: AMERIKANEN (en hun bondgenoten) HELEMAAL ONMIDDELIJK EN ONVOORWAARDELIJK UIT ZUID-VIETNAM.

Vrijdag 14 november 's middags een Universitair Vietnam Congres. 's Avonds om 8 uur een DEMONSTRATIEVE MEETING met films, gedichten, Vietnamese en Amerikaanse sprekers. Om 23 uur 30 start van een massale FAKKELDEMONSTRATIE naar het Amerikaanse consulaat.

Zaterdag 0.30 start van het voorlezen van de namen van verwoeste Vietnamese dorpen en Amerikaanse gesneuvelden gedurende 36 uur.

Dit programma is zeer voorlopig. Iedereen die exacte informatie wil hebben of wil meeorganiseren (er is zeer veel mankracht nodig) belle 's avonds naar ASVA, telefoon 020 - 22 57 71 (14-15 november Comité).

Ook in Rotterdam (op 12 november) en in Nijmegen worden bijeenkomsten en acties gepland. Definitieve informatie en agenda volgt in het volgend nummer van het VB dat op 8 november verschijnt.